

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Рев-349/03
Бања Лука, 11.10.2005. године**

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија, Драгослава Лукића као предсједника вијећа, Петра Бајића, Биљане Томић, Стевана Савића и Осмић Дарка, као чланова вијећа, у правној ствари тужитељице В. М.-Д., коју заступа К. С., адвокат из М., против тужених К. П. и П. П., обоје из Т., које заступа Д. Б., адвокат из Б., ради предаје у посјед непокретности, одлучујући о ревизији тужених против пресуде Окружног суда у Т., Гж-125/03 од 23.04.2003. године, на сједници одражној 11.10.2005. године, донио је слиједећу

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Т. П-476/02 од 21.01.2003. године обавезани су тужени П. К. и П. П. да тужитељици, слободну од лица и ствари предају у посјед к.ч. 2303 уписане у зк. ул. Бр. 97 К.О. Т., уз накнаду трошкова спора у износу од 1.689,00 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Т. Гж-125/03 од 23.04.2003. године жалба тужених је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Тужени ревизијом побијају другостепену пресуду због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се обје нижестепене пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Одговор на ревизију није поднесен, нити се Републички јавни тужилац изјаснио о поднесеној ревизији (чл. 390. ст. 3. Закона о парничном поступку – «Службени лист СФРЈ», бр. 4/77 до 35/91, и «Сл. гласник РС» бр. 17/93 до 32/94, у даљем тексту: ЗПП).

Ревизија није основана.

У тужби тужитељица захтјевом тражи да јој тужени слободну од лица и ствари предају у посјед некретнину к.ч. 2303 уписану у зк. ул. бр. 97 К.О. Т.

Наконведеног поступка првостепени суд је утврдио, да је тужитељица са предузећем И. из С., дана 24.04.2001. године закључила уговор о купопродаји спорне некретности и да се на основу овог уговора у земљишним књигама првостепеног суда укњижила њеним власником, да је на основу писменог уговора о закупу предметног пословног простора од 26.06.2000. године површине 27 м² и 8 м², закљученог између ЈП П. П. из Б. Л. из ДОО П. из Б. овом дата у закуп наведена некретнина и да тужени одбијају да тужитељици предају у посјед предметну непокретност.

Код овако утврђеног чињеничног стања, које се у ревизијском поступку не може оцјењивати нити преиспитивати услијед изричите забране прописане одредбом чл. 385. ст. 3. ЗПП, нижестепени судови нису погрешно судили на штету тужених када су усвојили тужбени захтјев.

Крај постојања чињеница које су утврђене у поступку пред нижестепеним судовима, да је тужитељица на основу наведеног уговора о купопродаји спорне непокретности исту купила од продавца предузећа И. из С. којим је на тужитељицу пренио право власништва на тој непокретности и да се на основу овог уговора у земљишним књигама првостепеног суда уписала њеним власником, то она има право да у смислу одредби чл. 3. Закона о основним својинскоправним односима («Службени лист СФРЈ», бр. 6/80 до 36/90, у даљем тексту: ЗОСПО) предметну непокретност држи у посједу и да је користи и у вези с тим сагласно одредби из чл. 37. тог Закона тражи од тужених повраћај у посјед спорне непокретности, у коју су тужени ушли у посјед на основу уговора о закупу од 26.6.2000. године закљученог са ЈП П. П. из Б. Л., која није власник те непокретности.

Тужени су у ревизији истакли приговор да је уговор о купопродаји између тужитељице и предузећа И. из С. закључен од З. П. који у вријеме његовог закључења није био директор продавца наведеног предузећа, и да је ово предузеће против тужитељице код првостепеног суда дана 11.03.2003. године подигла тужбу за поништење наведеног уговора.

Овај приговор тужених истакнут је први пут сада у ревизији, а који се односи на правилност утврђеног чињеничног стања од стране нижестепених судова, који се према изричитој забрани прописаној одредбом чл. 385. ст. 3. ЗПП, не може оцјењивати нити преиспитивати у ревизијском поступку.

Из наведених разлога овај суд је примјеном одредби чл. 393. ЗПП, у вези с одредбом из чл. 456. ст. 1. Закона о парничном поступку («Службени гласник РС», бр. 58/03 до 74/05) одлучио као у изреци ове пресуде, јер при доношењу побијане пресуде није почињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тачка 13. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности у смислу одредби чл. 382. ЗПП.

Предсједник вијећа
Драгослав Лукић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Братић Душанка